

◆ L'artista hospitalenc exposa del 29 de maig al 23 de juny a la Sala Molí del centre Tecla Sala

Albert Casañé, un dipòsit de records

ROSA SALGUERO

El depósito que somos, la presión que sentimos. Sota aquest títol s'amaga l'exposició que l'artista hospitalenc Albert Casañé presentarà a la sala Molí de la Tecla Sala del 29 de maig al 23 de juny. Un conjunt de 25 escultures, fruit del treball dels darrers tres mesos majoritàriament i algunes de final del 95, s'integren en aquesta mostra, la primera amb caràcter individual que realitza a la Tecla Sala.

Les peces, relacionades entre elles, es poden agrupar en tres parts bàsiques: la primera, la de màquines, una segona d'obres de fusta, i la tercera, amb escultures d'un sentit més "poètic", diu Casañé. Amb elles, l'artista persegueix simplement plasmar sensacions personals. El seu relat escultòric és un cúmul de records o, com diu la crítica d'art Amparo Lozano, un "cóctel de ayer, ahora y nunca". Casañé reconeix que "no m'interessa relacionar la massa amb la matèria, o coses per l'estil, el que intento és explicar sensacions, sentiments, records propis, les defineixo com autobiogràfiques de moments".

Aquesta simbologia del temps passat l'obté de maquinària antiga que desmunta i reconstrueix bar-

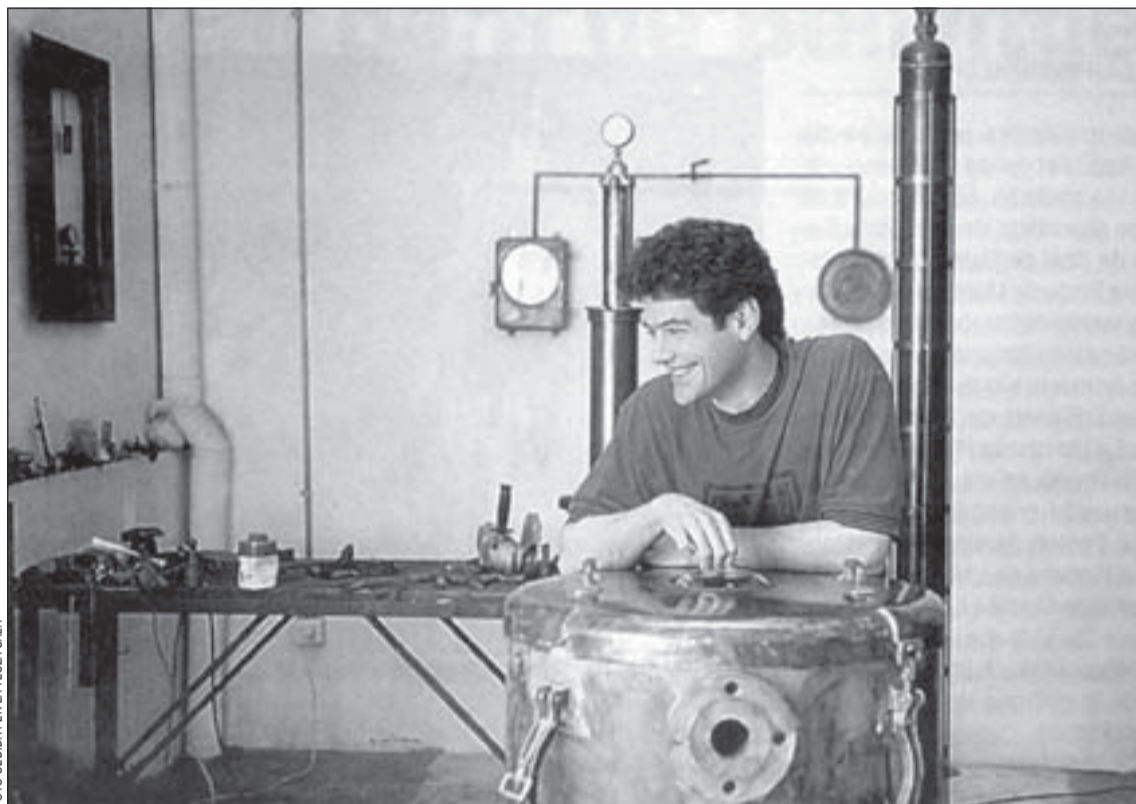
«Màquines antigues i fotografies, com a símbols del passat

reiant materials com l'alumini o el ferro fos amb fibra de vidre, cera o fusta i amb objectes com mesuradors de pressió, manòmetres o dipòsits de gas manipulats.

La fotografia també l'ha utilitzada com un fragment del temps i dona peu a un altre tipus d'escultura, menys sòbria i amb un to més poètic, segons l'autor. Aquestes imatges que queden de les coses apareixen ubicades en l'estructura escultòrica de les peces.

Pel que fa als formats, l'artista ha seleccionat un bon nombre d'obres de paret, altres verticals i un tercer grup de boles de ferro amb manòmetres, principalment de grans dimensions.

L'art d'Albert Casañé es caracteritza per ser molt personal. No s'engloba dins de cap moviment



Albert Casañé mostrarà les seves darreres creacions escultòriques a la Sala Molí

concret, però manifesta que "d'influències, n'he rebut totes, sempre agafes coses d'aquí i d'allà. Avui no hi ha corrents—continua—, crec que ens trobem davant un gran embolic propi del fi de segle; hem arribat a un punt caòtic".

Nascut a L'Hospitalet el 1961,

es va formar com a artista a l'escola Massana, malgrat reconeix haver sentit des de sempre inquietud artística. La seva primera exposició col·lectiva la fa al 1985 a Barcelona. Des de llavors ha participat en nombroses mostres fora i dins de la ciutat i en països com

Alemanya o Holanda. Precisament, aquesta primera individual a la Tecla coincideix amb una altra exposició de l'artista a Viena, on mostrarà peces de format més gran. Actualment, Casañé, col·labora amb diferents aules de cultura de la ciutat en tallers artístics.

Heura i Xalesta refermen a L'H el seu lligam amb el cant coral

FRANCISCO DURÁN

Satisfacció entre les corals Heura i Xalesta tant per la resposta del públic com per la qualitat de les formacions presents en la XIII edició de la Setmana de Cant Coral a L'Hospitalet, que s'ha celebrat durant els dos primers caps de setmana del mes de maig a l'Auditori Barradas.

La Setmana de Cant Coral, que organitzen de manera conjunta les corals Xalesta i Heura de L'Hospitalet, és un cicle de concerts que ofereix als aficionats de la ciutat la possibilitat de conèixer algunes de les millors mostres de cant coral de Catalunya. En la edició d'enguany, han estat presents dues de les corals més prestigioses del Principat, com són la Coral Càrmina, que va protagonitzar el concert de cloenda, i la Polifònica de Puig-Reig, que també ha actuat en la Setmana de Cant Coral.

Pel que fa a l'afluència de públic, Jesus Rocosa, de la Coral Xalesta, es mostra satisfet perquè "el públic aficionat al cant coral a la nostra ciutat cada vegada és més nombrós i més entès, la qual cosa ens obliga a mantenir el nivell de qualitat en futures edicions".

En aquesta edició de la Setmana de Cant Coral també han tingut especial incidència les corals ju-



La Setmana de Cant Coral ha destacat per la participació juvenil

venils. Segons el president de la Coral Heura, Pere Riera, el cant coral hauria d'estar molt present a les escoles i considera que "el repte pel futur és aconseguir que els joves participin en la Setmana de

Cant Coral com a cantaires i també com a públic".

Durant tretze anys, la Setmana de Cant Coral ha presentat a la ciutat més d'un centenar de grups corals capdavaners.

Els records fotogràfics dels hospitalencs recollits en el llibre Espigolant en el passat

PILAR GONZALO

L'Hospitalet i la seva gent, aquest és l'esperit del llibre de Matilde Marcé i Piera Espigolant en el passat. És tracta d'un recull de fotografies de la ciutat i dels seus ciutadans. A les primeres pàgines del llibre, la mateixa autora indica que allò que pretén "és mostrar sobretot la gent, en el sentit més ampli de la paraula, a l'escola, en família, a la feina, d'excursió, divertint-se o fent esport, precisament perquè es tracta d'un àlbum familiar".

Sembla fàcil definir-lo però no tant portar-lo a la pràctica. Matilde Marcé va començar la feina de recollir fotografies la tardor passada i fins el mes de març ha estat treballant. Va demanar fotos antigues a tothom que coneixia. A partir d'aquí va iniciar la tasca de triar, ordenar i classificar per fer del llibre el que és. "Espigolant en el passat vol ser—escriu Matilde— un petit testimoni del nostre ahir, unes quantes baules soltes de la cadena que ens uneix a tots, aquells que ja no hi són, aquells una mica grans a qui agradarà recordar altres temps i aquells massa joves que podran fer-se seus aquests records del passat". Entre aquests testimonis gràfics figura el del primer carter que va tenir la ciutat, Moisès Ar-



Matilde Marcé

bizu, poc després d'inaugurar-se l'edifici de correus a la plaça del Repartidor. A la inauguració va venir la reina Victòria Eugènia i les infantes Beatriu i Maria Cristina.

La fotografia recollida més antiga és del 1879 i les més recents de principi dels cinquanta, aquí es va aturar perquè, diu, L'Hospitalet va canviar molt a partir d'aquell moment.

Aquest llibre, editat per l'Ateneu de Cultura Popular, és el tercer de Matilde Marcé. El primer es titulava *Cop d'ull als motius de L'Hospitalet* i el segon, amb records de quan era petita, *Memòria incompleta*.